

det, der skal tjene som Grundlag for Udskrivningen. I saa Fald vil det gøre en Forskel paa 200 Mill. Kr. Beregningsmæssigt skulde det give for 450 kg pr. 1000 Kr.s Jordværdi 90,000 t; det gør det imidlertid ikke, thi den Trediedel af Arealet, som er forudsat at give normal Høst, er i Stand til selv ved en større Tilbageholdelse paa det allernærmeste at yde det, den skal i begge Tilfælde. Det gør kun en Forskel af 70,000 t, og hvis de trækkes fra, vil der i det første Tilfælde mangle 56,000 t, i det andet 86,000 og i det tredje 200,000 t. Jeg gør endvidere den Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds, at i og for sig vilde jeg naturligvis være meget stemt for at reducere Udskrivningen til det mindst mulige, men det ærede Medlem kan ikke fortænke mig i, at jeg med de nævnte Resultater for Øje — og jeg tror, de er rigtige — nærer Betænkelighed ved at gaa med dertil, medmindre man tør regne med, at Udsigterne for Høsten er betydelig bedre, end jeg mener, der i Øjeblikket tør regnes med. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at har jeg Valget imellem at faa Udskrivningen nedskrevet fra 450 til 400 kg eller at faa Tilbageholdelseskvantumet hævet fra 400 til 450 kg — i Folketinget forelaa det saaledes, at der kun maatte tilbageholdes 400 kg —, vælger jeg det sidste, for det er det, der betrykker Landmændene, at de har Lov til at tilbageholde en noget større Procent, og Forholdet er det, at en hel Del Landmænd under alle Omstændigheder vil faa meget Korn til overs, og for dem er det ikke nogen Kalamitet, om der pr. Arealenhed udskrives 450 kg i Stedet for 400 kg. I Princippet kan jeg altsaa være meget stemt for at følge det ærede 2det Medlem for 3die Kreds i hans Ønske om at faa Udskrivningen begrænset, thi ingen kan i mindre Grad end jeg ønske, at der paa denne Konto paaføres Landbrugerne større Byrder end nødvendigt. Men gennem mine Overvejelser vedrørende dette Spørgsmaal er jeg naaet til det Resultat, at det med de foreliggende Høstudsigter maa synes betænkeligt.

Nu kan man ganske vist sige, at jeg her regner med ugunstigere Høstudbytte, end Forholdene berettiger til. Jeg vil dertil svare, at med mit Kendskab til Landets Høst — jeg erkender, at dette med Hensyn til Selvsyn indskrænker sig til Sjælland og Lolland-Falster — forekommer det mig ingenlunde, at det er stillet særlig ugun-

stigt op. Jeg vil overmaade nødig agere Sortseer, og jeg hævder ikke, at saaledes vil Forholdet blive; jeg har kun villet tillade mig at forelægge for det høje Ting Resultatet af disse Beregninger, ganske overladende til ærede Medlemmer at afgøre, om Beregningsgrundlaget menes at kunne staa sin Prøve, idet jeg dermed har villet vise, at hvis Høstresultatet bliver dette, saa vil det efter min Overbevisning i Praktis forme sig, som jeg her har anført. Der kan komme andre Omstændigheder til, som ogsaa tyder paa, at Staten ikke vil faa et større Kornkvantum, end Beregningerne viser. Jeg gjorde for opmærksom paa de 4 pCt. for Brødkornsarealet. Jeg tror heller ikke, at Kvantumet af Statens Udskrivningskorn bliver større, ved at en Del Korn kan tilbageholdes i utærsket Stand. Kort sagt, der er forskellige Momenter, som synes mig at tyde paa, at Udskrivningskvantumet snarere bliver mindre end større, end det er paa-regnet.

Vil man saa spørge, hvilke Midler har man til at raade Bod paa det Deficit, som i Tilfælde af en ugunstig Høst vil fremkomme, og som meget betydeligt vil nedskrive det Kvantum, 850,000 t, som man regner med, bliver Svaret, at man har Bestemmelsen i § 2, der aabner Adgang for Indenrigsministeren til ved Køb at supplere, hvad der maatte mangle i Udskrivningen. Men det forekommer mig rigtigt nok, at § 2 er i saa Henseende ufyldestgørende affattet. Jeg hørte meget vel, at den højtærede Indenrigsminister i sin Forelæggelsestale pegede paa, at han opfattede § 2 saaledes, at den egentlig skulde bemyndige ham til at begynde at købe straks ved Høstens Begyndelse. Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister opfatter Paragraffen saaledes, men jeg tror, at det er en lidt vidtstrakt Fortolkning af § 2. Den lyder nemlig saaledes: „Saafremt den i § 1 ommeldte Ligning ikke udbringer det fastsatte Kvantum af i alt ca. 850,000 t, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at indkøbe det manglende Byg og Havre til en Pris af 2 Kr. over den i § 1 fastsatte Pris.“ Altsaa, som den er formuleret, maa man gaa ud fra, at det først skal afventes, hvorvidt Ligningen indbringer de 850,000 t, og det vil være klarlagt en Gang i Løbet af Efteraaret eller Vinteren. Men skal Ministeren først da til at købe, er den rette Chance til at købe Korn forspildt, thi Ministerens Købechance ligger lige i Høsten eller lige efter Høsten; paa det Tidspunkt er de kornsælgende